

Nasıl Bir Kader

– Gülalkan · 15 Mayıs 2014

Ülke olarak çok yönlü sıkıntıların altında, sabırla, her şeye rağmen güzel bir geleceğin beklentisindeyken hüzün denizlerinde boğulur hale gelsek de bu yetmemiş olmalı ki; Şimdilerde hiç de akıllara gelmeyen kapkara kömür karası bulutların altındayız sanki, zihnimiz bulanık önümüzü göremez olduk acılarımıza göz yaşlarımızı katık etmekteyiz...

Soma faciası yürekler acısı, TV haberlerine ve görüntülere öz dayansa da, göz dayanmıyor. Kim bilir, kaç çocuk yetim kaldı? Kim bilir kaç kadın dul kaldı? Ya evlatlarının acılarıyla yürekleri dağlanan ana babalar...

Hiç bir zaman sönmeyecek yangınlarda kim bilir kaç ev yanıyor?. Hepsi ailelerinin geçimi için riski göze alıp yüzlerce metre yeraltında maden çalışanı olmalarından. İşsizliğin had safhada olduğu ülkemizde madencilik bile olsa bir iş bulduklarına başlangıçta ne denli sevinmişlerdir, kim bilir?

İlerideki acı sonu görebilme gibi insan üstü bir yetileri olsaydı, çalışanlar mıydı madende, mümkün mü? Simsiyah kömürlerin arasındaki tertemiz bir ekmeğin için canlarından oldular. Mekanları cennet olsun şehitlerimizin ve ruhları şâd olsun. Rabb'imiz geride kalan eş ve çocuklarına hayatta olan ana babalarına sabırlar versin. Dileğim o ki; Allah hiç kimseyi evlat acısıyla sınamasın...

Dayan milletim, böyle acılı günlerde birbirimize omuz verip destek oluruz bu desteklemeyi ve desteklenmeyi yaşamın normal akışında da sürdürsek, ben, sen, biz ve "ötekiler" demeden...

Madende çalışanların tamamının sigortalı oluşları yüreklerle bir kaç damla su serpiyor. Aksi de olabilirdi. Kazadan kurtulunanların, yaralıların ve şehitlerimizin ayrı bir hikayeleri var. Bir tanesi var ki, unutulacak gibi değil:

"İsmail ve Süleyman Çata kardeşler tek yumurta ikizleridir. Beraber geldikleri dünyada aynı okulda eğitim görmüş askere de aynı gün gitmişlerdir. Sonra aynı düğünde evlenmişler çocukları olmuş ve.... Aynı gün aynı kazada hayata veda etmişlerdir. Kaynak: (http://www.radikal.com.tr/turkiye/tek_yumurta_ikizleri_yan_yana_can_verdi-1192184)

Bu nasıl bir kader! diyelim geliyor. Allah Cennetine kabul eylesin kuzucuklarını...

Biz bu acıları henüz tolere edememişken dün de MB arkadaşlarımızdan Şennur hanımın eşinin vefatını öğrendik. Çok ani bu olay, başta eşi olmak üzere sevenlerinde nasıl bir yıkıma sebep olmuştur, kim bilir? Biz bile bu kadar üzüldükten sonra...

Şennur hanıma ve ailesine baş sağlığı, Eser beye de Allah'tan rahmet diliyorum. Mutlulukları kolay yazarım da taziyeleri yazmak bana zor gelir, beceremem. Yanında olsaydım, sarılmakla yetinirdim Şennur'a...

Her şeye rağmen hayat devam ediyor, istesek de istemesek de tıpkı Şennur'un ana sayfa sarı panosundaki gibi "hayat işte"...

Ve kader!

Selam ve saygılarla...
Yurdagül Alkan.